ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮੇਵਾੜੀ

ਬਨਾਮ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਸ

(2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7956)

05 ਦਸੰਬਰ 2023

[ਜੇ.ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 14.06.2006 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਯੋਗਤਾ: ਰੱਖੀ ਗਈ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ, ਸਿਰਫ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ - ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਦੋਵਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। 14.06.2006 ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ dtd.12.11.2014 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 18.06.2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 18.06.2013 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 2014 - ਸਰਕੂਲਰ dtd.14.06.2006 ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ - 03.03.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

12.11.2014 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ - ਵੈਸਟ ਸੈਂਟਰਲ ਰੇਲਵੇ, ਜਬਲਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਬਲਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ, ਸੈਟ-ਸਾਈਡ - ਲਾਗੂ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 11, 12, 9, 14 ਅਤੇ 15] ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [2007] 3 ਐਸਸੀਆਰ 336: (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 531 – ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7956 ਆਫ਼ 2023। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਐਮਪੀ ਦੇ 13.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2018 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 25302 ਵਿੱਚ ਜਬਲਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੀਟ। ਨਿਲਿਸ਼ਪ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਬਲਵਾੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਰਨਿਮਾ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਅਮਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰੁਚੀ ਕੋਹਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਰੂਪਮਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਅਨਮੋਲ ਚੰਦਨ, ਅਦਿਤ ਖੋਰਾਣਾ, ਸ਼ਾਂਤਨੂੰ ਸ਼ਰਮਾ, ਦੁਰਗਾ ਦੱਤ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਦੀ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਰੇਲਵੇ, ਜਬਲਪੁਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਬਲਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਜਬਲਪੁਰ, (ਛੋਟੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਲਈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 200/00398/2015 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 11.2.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ

"8. ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ E(NG)II/2009/RC-1/CR/2 ਮਿਤੀ 12.11.2014 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ/ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੂਲ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ/ਅਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 18.09.2013 ਤੋਂ ਭਾਵ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ 14.05.2006 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1993 Supp (3) SCC 234 ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

9. ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਤੀ 14.05.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।" ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7540 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.1.2017 ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ 14.06.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 14.05.2006 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12.11.2014 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਰਕੂਲਰ ਸੀ। ਮਿਤੀ 14.06.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 14.06.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12.11.2014 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ 11.02.2015 ਨੂੰ 11.02.2015 ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18.12.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਵਿੱਚ "ਮੈਡੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਕੈਟੇਗਰਾਈਜ਼ਡ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 14.6.2006 ਦੇ ਅਸਲ ਸਰਕੂਲਰ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੂਲ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ 16.7.2018 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਬਲਪੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 25302 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 13.11.2018 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 13.11.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.10.2023 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: “ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੇਲਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 18.06.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਜੋ ਬੀ.ਕਾਮ (ਪਾਸ) ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਮਿਤੀ 12.09.2013 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 18.09.2013 (ਦੁਪਹਿਰ) ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2007) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 531 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਤ। ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ 12.11.2014 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 18.09.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 12.11.2014 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18.06.2013 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੋ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ, ਭਾਵ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 21 ਨਵੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 10.11.2023 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਦੇ ਆਪਰੇਟਿਵ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਮਨ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਬਾਰ-ਬਾਰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਉਸੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ

ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ L.No.E(NG)II/2009/RC1/CR/2 ਮਿਤੀ 03.03.2009 ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ L.N ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। E(NG)II/2009/RC1/CR/2 ਮਿਤੀ 12.11.2014। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 03.03.2009 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਮਲਾ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭੱਟੀ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 03.03.2009 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਮਿਤੀ 03.03.2009 ਦੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 03.03.2009 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏਐਸਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਅਸੀਂ 14.6.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ/ਡਿ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਪਰਨਿਊਮਰਰੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਕੈਟਾਗਰਾਈਜ਼ਡ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਨਿਊਮੇਰੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੈਰੇ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: “4. ਸਟਾਫ਼ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੀ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪਤਨੀ/ਵਾਰਡਾਂ ਲਈ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

a) ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗ ਗਰੁੱਪ 'ਡੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 'ਯੋਗ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਰੁੱਪ 'ਡੀ' ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

b) ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

c) ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੀਐਮਡੀ ਨੂੰ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਕਰਣ ਦੇ ਰੁਝਾਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਕੜੇ ਵਧੇ ਨਾ। ਸੀਐਮਡੀ ਨੂੰ ਵੀ 10% ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਹਸਪਤਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

5. ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ E(NG)II/95/RC-1/14 ਮਿਤੀ 18.01.2000 ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ E(NG) II/95/RC- 1/94 ਮਿਤੀ 18.01.2000, 10.11.2000 ਅਤੇ ਨੰਬਰ E(NG)II/2000/RC- ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 1/Genl./17 ਮਿਤੀ 06.03.2002 ਅਤੇ 26.05.2004 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 03.03.2009 ਅਤੇ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 12.11.2014 14.06.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤ ਨੰ. 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 18.01.2000 ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 14.06.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਵੰਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 18.06.2013 ਨੂੰ, 12.11.2014 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦਾ 03.03.2009 ਦਾ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 14.06.2006 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। 12.11.2014 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ 03.03.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 03.03.2009 ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 18.6.2013 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਨੂੰ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਕਾ.)

ਜਬਲਪੁਰ

ਉਪ: ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿਓ। ਹਵਾਲਾ: ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਜਬਲ/ਕਾ./620/ਅਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ/ਮੇਡੀ./ਭਾਗ 06 ਮਿਤੀ 11.2.2013

ਸਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮੇਵਾੜੀ, ਪੁਆਇੰਟਸਮੈਨ, ਕੱਛਪੁਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ UDC ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਘੁੰਮ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਜੋ ਬੀ.ਕਾਮ ਪਾਸ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਮਿਤੀ 18.06.2013. ਬਿਨੈਕਾਰ ਐਸ.ਡੀ./- ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਮੇਵਾੜੀ ਪੁਆਇੰਟਸਮੈਨ, ਕੱਛਪੁਰਾ ਜਬਲਪੁਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ, ਜੋ ਬੀ.ਕਾਮ ਪਾਸ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 9 ਐਸਸੀਸੀ 531 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਉਕਤ

ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: “11. ਪਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 26.4.1999 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। FCI ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, FCI ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਕੈਚ ਪਿਆ ਹੈ. 12. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 14. ਜਦੋਂ ਐਫਸੀਆਈ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 29.7.2000 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ (ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਉਸਦੇ ਨਿਰਭਰ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ)। ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਫਸੀਆਈ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤੀਆ ਅਰਜ਼ੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। , ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਖੁਦ

ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, FCI ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.6.2006 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸਨ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਦੋਵਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੋਟੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਡੀਲਿੰਕ ਕਰਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 10.10.2023 ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਕੇਸ਼ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਿਤੀ 18.12.2017 ਅਤੇ

16.07.2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.11.2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਮੱਧ ਰੇਲਵੇ, ਜਬਲਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਬਲਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਿਤੀ 10.11.2023 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੇਸ਼ ਮੇਵਾੜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 4 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra

Advocate